

Yoel Kitabı ve Laodikya Yedinci Gün Adventistleri Kilisesi - Sayı Otuz Altı

Jeff Pippenger
2026-01-27

Otuz Altı Sayısı

James White'ın 22 Ekim 1844'ü takiben Millercilerin dağılması olarak tanımladığı "bustle" döneminde, William Miller 1847'de bir rüya gördü ve iki yıl sonra defnedildi.

William Miller üçüncü mesajın ışığını görebilmiş olsaydı, kendisine karanlık ve esrarlı görünen birçok şey açıklığa kavuşmuş olurdu. Fakat kardeşleri ona karşı öyle derin bir sevgi ve ilgi izhar ediyorlardı ki, onlardan kopup ayrılamayacağını düşünüyordu. Yüreği hakikate meylederdi; sonra kardeşlerine bakardı; onlar buna karşı çıkarlardı. İsa'nın gelişini ilan etmede onunla yan yana durmuş olanlardan kopup ayrılabilir miydi? Onların kendisini kesinlikle saptırmayacaklarını düşünüyordu.

Tanrı, onun Şeytan'ın gücünün ve ölümün egemenliğinin altına düşmesine izin verdi ve onu, hakikatten sürekli uzaklaştıranlardan mezarda gizledi. Musa, Vaat Edilen Topraklar'a girmek üzereyken hata etti. Benzer şekilde, William Miller'in de yakında göksel Kenan'a girmek üzereyken, nüfuzunun hakikate karşı gitmesine izin vermek suretiyle hata ettiğini gördüm. Başkaları onu buna sevk etti; bunun hesabını da başkaları vermelidir. Fakat melekler bu Tanrı kulunun kıymetli tozunu gözetir ve son borazanın sesiyle zuhûr edecektir.

Sağlam bir platform

İyi korunmuş ve sarsılmaz duran bir topluluk gördüm; topluluğun yerleşik imanını sarsmaya kalkışanlara hiçbir surette yüz vermiyorlardı. Tanrı onlara hoşnutlukla baktı. Bana üç basamak gösterildi—birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajları. Bana eşlik eden meleğim şöyle dedi: "Bu mesajların bir taşını yerinden oynatan ya da bir çivisini kımıldatan kimsenin vay haline. Bu mesajların hakiki kavranışı hayati önemdedir. Ruhların akıbeti, onların nasıl karşılandığına bağlıdır." Ben yine bu mesajların içinden geçirilerek aşağı indirildim ve Tanrı halkının deneyimlerini nasıl ağır bir bedelle edinmiş olduklarını gördüm. Bu, çok ıstırap ve şiddetli mücadele yoluyla elde edilmişti. Tanrı onları adım adım yöneltti; ta ki onları sağlam, sarsılmaz bir platformun üzerine yerleştirenceye dek. Bazı kişilerin platforma yaklaşım temelini incelediklerini gördüm. Kimileri sevinçle derhal üzerine çıktılar. Diğerleri temelde kusur aramaya başladılar. İyileştirmeler yapılmasını istediler; o takdirde platform daha mükemmel olacak, insanlar çok daha mutlu olacaktı. Bazıları onu incelemek için platformdan indiler ve temelinin yanlış atılmış olduğunu ilan ettiler. Fakat neredeyse hepsinin platform üzerinde sarsılmaz durduğunu ve inmiş olanlara yakınmalarına son vermeleri için öğütte bulduklarını gördüm; çünkü Tanrı Usta Mimar'dı ve onlar O'na karşı savaşıyorlardı. Kendilerini sağlam platforma götürmüş olan Tanrı'nın harika işini anlattılar ve birlik içinde gözlerini göğe kaldırarak yüksek bir sesle Tanrı'yı yücelttiler. Bu, yakınmış ve platformdan ayrılmış olanlardan bazılarının yüreklerine tesir etti; onlar da alçakgönüllü bir tavırla yeniden onun

üzerine çıktılar. Erken Yazılar, 258.

Miller'in Olağanüstü Eserleri

William Miller'in "olağanüstü çalışması", "sağlam, sarsılmaz platform" olan "muhkem temele" yol açtı. "Sarsılmaz platform"un "temeli" ve 1849'da Miller'in ölümünden sonra ortaya konulan hem "platform"a hem de "temel"e yönelik müteakip saldırı, onun rüyasında tespit edilir.

William Miller, Adventizmin temellerinin sembolüdür.

O, aynı zamanda 1798'den 1863'e kadar uzanan Millerci hareket tarihinin sembolüdür.

O, ayrıca 1798'den 1844'e dek uzanan Millerci tarihin sembolüdür.

O, aynı zamanda 1798'den Pazar yasasına kadar üç meleğin tarihinin sembolüdür.

O, 1798'den 1844'e kadar olan kırk altı yıllık dönemle temsil edilir.

O, 2.520 ve 2.300 ile bağlantılı olarak "220" sayısı ile temsil edilmektedir.

O, "yedi vakit"—2,520 ile temsil edilir.

O, 2.300 ile temsil edilir.

Daniel kitabının ikinci ve dördüncü bölümlerindeki Nebukadnezar'ın iki rüyası, Miller'in iki rüyasının tipini teşkil ediyordu.

1798 dönemi Nebukadnezar ile başlar ve 1863'te Belşassar ile sona erer.

1798'den Pazar Yasası'na kadar olan dönem Nebukadnezar ile başlar ve Belşassar ile sona erer.

Milleritlerin tarihinin sembolü olarak, o, 2520'nin alfa keşfi ile 2300'ün omega keşfi arasında keşfedilen hakikatleri temsil eden temellerin sembolüdür. William Miller'in rüyasını yorumlarken James White, "anahtar"ın Miller'in Kutsal Kitap'ı inceleme yöntemi olduğunu tespit etti. Bu yöntem, Miller'in omzuna konulan Davud'un anahtarıdır; zira o, Yeşaya 22:22'nin 22 Ekim 1844'te yerine gelmesiyle sona eren 2300 yıllık peygamberliği sundu.

2023'ten itibaren mühürleri açılmaya başlayan hakikatler, Habakkuk'un Tabloları 95 sunumlarında zaten tespit edilmiş olan hakikatlerdir ve bu hakikatler şimdi yeni bir "Hakikat" çerçevesine oturtulmaktadır.

Temmuz 2023'te çölde haykıranın çağrısı, 18 Temmuz 2020 tarihli beyan konusunda tövbe edecek olanlar için ağlayış ve yasın gerekli olduğunu belirtti. Bilge bakireler arasında yer alacak olanların, Daniel 9'daki duaya uygun olarak tövbe etmeleri gerekiyordu; bu da, Levililer 26'da, dağıtıldıklarını kabul edenlerin duasıdır.

Miller şöyle der: "Ben bu halde büyük kaybım ve mesuliyetimden ötürü ağlayıp yas tutarken, Tanrı'yı hatırladım ve bana yardım göndermesi için hararetle dua ettim. Derhal kapı açıldı ve bir adam odaya girdi; bunun üzerine oradaki herkes dışarı çıktı; ve o da, elinde bir toz fırçası olduğu halde, pencereleri açtı ve odadan toz ve süprüntüyü fırçalamaya başladı."

Miller “yardım” için “hararetle dua ettiğinde” açılan kapı, Miller’in yüreğiydi. Laodikya’ya Gerçek Tanık olarak İsa, içeri girmek için yüreklerin kapısını çalmaktadır. Kapı açıldığında bir ayırma süreci başladı. Kapı açıldığında, “pencereler” de açıldı ve “pencereler” göklerin pencereleridir.

Vahiy’in on dokuzuncu bölümünde Yuhanna, gelinin kendisini hazırlamasının hemen ardından Rab beyaz atlardan oluşan ordusunu ayağa kaldırırken, gökteki pencerelerin açıldığını gördü. O ordu, sert doğu rüzgârının mesajına karşılık olarak ayağa kalkan Hezekiel’in ordusudur. Bu ordu, buğday ile delicenin ayrılması tamamlandığında savaştan muzaffer kiliseden muzaffer kiliseye dönüşen muzaffer kilisedir. Bu ayırım, Laodikya tecrübesinden Filadelfya tecrübesine geçiş olarak da temsil edilir. Miller yüreğini açtı ve Doğru Tanık’ın içeri girmesine izin verdi; O, buğday ile delicenin ayrılmasını gerçekleştiren böylece beyaz atlardan oluşan ordusunu hayata kavuşturdu.

31 Aralık 2023’te Kir Fırçalı Adam, insanlar ayrıldıktan sonra odaya girdi ve yanılığın döküntülerini ortadan kaldırma işine başladı; bu sırada Habakkuk’un Tablolarındaki eski hakikatleri hakikatin yeni bir çerçevesine yerleştiriyordu.

Kurtarıcı, atalar ve peygamberlerin söylediklerini bir kenara bırakmak için gelmemişti; çünkü bizzat Kendisi bu temsilci kişiler aracılığıyla konuşmuştu. Tanrı’nın sözünün tüm gerçekleri O’ndan gelmişti. Ama bu paha biçilmez mücevherler yanlış çerçevelere yerleştirilmişti. Onların değerli ışığı, yanlış hizmet eder hale getirilmişti. Tanrı, onların yanlış çerçevelerinden çıkarılıp gerçeğin çerçevesine yeniden yerleştirilmelerini istiyordu. Bu işi ancak ilahî bir el başarabilirdi. Yanlışla olan bağlantısı nedeniyle, gerçek Tanrı’ya ve insana düşman olanın davasına hizmet ediyordu. Mesih, onu Tanrı’yı yücelteceği ve insanlığın kurtuluşunu gerçekleştireceği yere yerleştirmek için gelmişti. Çağların Arzusu, 287.

2024’te öğretilen ilk hakikatlerden biri, 18 Temmuz 2020’deki hayal kırıklığının izahıydı. Çizgi üzerine çizgi yöntemiyle, her bir reform çizgisindeki ilk hayal kırıklığının, on bakire meselinde 18 Temmuz 2020’yi birincil bir işaret taşı olarak belirlediği tespit edildi. Hayal kırıklığı konusu, mabet gerçeğinin kilidini açan "anahtar" haline geldi; oysa 1844’teki Büyük Hayal Kırıklığı’nda, hayal kırıklığının kilidini açan "anahtar" mabetti.

Yahuda oymağının Aslanı da olan kir fırçasını taşıyan adam, 2023 yılında Gece Yarısı Feryadı mesajının mührünü açmaya başladı. Miller’in rüyasında artık şu safhaya gelmiş bulunuyoruz: O, daha büyük bir mücevher sandığını masanın üzerine koymakta ve güneşten on kat daha parlak biçimde ışıdayacak hakikatleri onun içine atmaktadır. O mücevherlerden biri, peygamberî anlatıda O’nun kim olduğuna dair vahiydir.

Peygamberlik mührü açıldığında, O, eski hakikatleri alıp onları “hakikat”in üç adımından oluşan yeni bir çerçeveye yerleştiren Yahuda oymağının Aslanıdır. Bu çerçeve, Alfa ve Omega, İlk ve Son olan Mesih tarafından bir arada tutulur. Tanrı’nın Kelamı olarak, Kelamının her unsurunu tanzim etti. Palmoni olarak, matematiğin her yönünü tasarladı.

Petrus Sezariye Filipi’de iken, üçüncü saatte, O, kendisini “peygamberî fraktallar” vurgusuyla Palmoni olarak takdim eder. Peygamberliğin Rabbi olarak Mesih’in nihai vahiylerinden biri, Matta 16:18’de Petrus tarafından temsil edilen “peygamberî fraktallar” a yapılan vurgudur; bu, doğal

dünyada altın oran diye adlandırılan 1,618'in simgesidir, ancak Palmoni tarafından "peygamberî fraktallar" olarak adlandırılır.

27'den 34'e uzanan kutsal haftanın içinde yer alan peygamberlik fraktallarını tespit etmeye ancak yeni başladık. Yoel kitabına doğru yol alırken oraya geri dönmeden önce, Miller'in rüyasına ilişkin değerlendirmemize peygamberlik fraktallarına yönelik vurgunun dahil edilmesi gerekiyordu.

Miller'in insanları "gel ve gör" diye çağırmasıyla ve Mesih'in, kir fırçasını tutan adam olarak, Miller'i "gel ve gör" diye çağırmasıyla tanımlanan dönem 1798'den Pazar yasasına kadar uzanır; fakat bu genel tarih içinde 1798'den 1863'e uzanan bir fraktal içerir. 9/11'den Pazar yasasına kadar uzanan başka bir fraktal ve 2023'ten Pazar yasasına kadar uzanan bir diğeri daha içerir.

Miller hengâmenin ortasında gözlerini kapadığında, Rabbin işi tamamlamaya teşebbüs ettiği, fakat sonuçsuz kaldığı 1849 tarihini temsil ediyordu. O, 2023'te diriltiştir; zira Musa ile birlikte sokakta öldürülen İlyas'tır. 1849'da öldü ve ardından 18 Temmuz 2020'de yeniden öldü.

Kendisine 1847'de rüya verildi; ardından Rab elini ikinci kez uzattı ve 1850 çizelgesini yayımladı. Rab, yüz kırk dört binin tarihinde elini ikinci kez uzattığında, Miller diriltildi.

Hem İsrail'in hem de Yahuda'nın dağıtılmasının başlangıç noktası Yeşaya Kitabı'nda ortaya konulmuştur.

Çünkü Suriye'nin başı Şam'dır, Şam'ın başı da Resin'dir; ve altmış beş yıl içinde Efrayim öyle parçalanacaktır ki artık bir halk olmayacaktır. Efrayim'in başı Samiriye, Samiriye'nin başı da Remalya'nın oğludur. Eğer iman etmezseniz, elbette payidar kalmayacaksınız. Yeşaya 7:8, 9.

Bu peygamberlik MÖ 742 yılında verildi ve on dokuz yıl sonra, MÖ 723'te İsrail Asurlular tarafından dağıtıldı; ardından kırk altı yıl sonra Yahuda Babil tarafından dağıtıldı. Bu üç tarih, sırasıyla on dokuz yıllık bir dönemi ve onu izleyen kırk altı yıllık bir dönemi temsil eder. Söz konusu iki peygamberlik sırasıyla 1798 ve 1844'te sona erdiğinde, başlangıçta MÖ 742'den MÖ 723'e uzanan on dokuz yıllık dönem, 1844'ten 1863'e uzanan omega on dokuz yılını temsil eden alfa on dokuz yılıydı.

Miller, on dokuz yıllık omega döneminin beşinci yılında öldü; yedi yıl sonra Hiram Edson'un "yedi zaman" üzerine makaleleri yayımlandı. Yedi yıl sonra "yedi zaman" reddedildi. 1856, 1863'teki Pazar kanunundan önce gelen mühürlenme olacaktı, fakat öyle olmadı.

Üçüncü melek 1844'te, 1888'de ve 11 Eylül'de geldi. Kardeş White, New York şehrinin büyük binaları yıkıldığında, Vahiy'in on sekizinci bölümünün ilk üç ayetinin yerine geleceğini belirtti.

Please provide the exact English text of Revelation 18 you would like translated, and I will render it into formal, native-level Turkish.

Birinci Ayet—Ve bu olaylardan sonra, büyük kudrete sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm; ve yeryüzü onun yüceliğiyle aydınlandı.

İkinci Ayet-Ve gür bir sesle şiddetle haykırdı, şöyle diyerek: Büyük Babil yıkıldı, yıkıldı; cinlerin meskeni, her kötü ruhun sığınağı ve her murdar ve iğrenç kuşun kafesi oldu.

ÜÇÜNCÜ AYET—Çünkü bütün uluslar onun zinasının gazabının şarabından içtiler; yeryüzünün kralları onunla zina ettiler; yeryüzünün tüccarları onun lüksünün bolluğundan zenginleştiler.

Kudretli birinci melek elinde bir mesajla indi ve Yuhanna'ya gitmesi, küçük kitabı alması ve onu yemesi buyuruldu. O birinci melek, görkemiyle yeryüzünü aydınlatan Vahiy on sekizinci bölümündeki melekle aynı görevi görür. Bunun nedeni, birinci meleğin Alfa, üçüncü meleğin ise Omega olmasıdır; ve başlangıç her zaman sonu tasvir eder.

"İsa, kudretli bir meleği yeryüzüne inerek yeryüzünün sakinlerini ikinci gelişine hazırlanmaları için uyarmakla görevlendirdi. Melek gökte İsa'nın huzurundan ayrılırken, son derece parlak ve görkemli bir ışık onun önünden ilerledi. Bana, görevinin yeryüzünü kendi görkemiyle aydınlatmak ve Tanrı'nın yaklaşan gazabı konusunda insanları uyarmak olduğu söylendi." Early Writings, 245.

Birinci melek, Vahiy'in on sekizinci bölümünün birinci ayetidir.

Ve bundan sonra büyük kudrete sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm; yeryüzü de onun görkemiyle aydınlandı.

İkinci melek, Vahiy'in on sekizinci bölümünün ikinci ayetidir.

Ve büyük bir kudretle, gür bir sesle haykırdı: Büyük Babil yıkıldı, yıkıldı; cinlerin meskeni, her murdar ruhun barınağı ve her murdar ve menfur kuşun kafesi oldu.

Üçüncü melek, Vahiy kitabının on sekizinci bölümünün üçüncü ayetidir.

Çünkü bütün uluslar onun fuhuşunun gazabının şarabından içmişlerdir; yeryüzünün kralları onunla fuhuş etmişlerdir ve yeryüzünün tüccarları onun lüksünün bolluğu sayesinde zenginleşmişlerdir.

Pazar yasası esnasında, üçüncü ayette tipolojik olarak temsil edildiği üzere, bütün krallar fahişe ile zina etmektedir. İkinci meleğin mesajı, Babil'in yıkıldığıdır ve bu ikinci ayettir. Birinci meleğin görevi, yeryüzünü yüceliğiyle aydınlatmaktı ve bu birinci ayettir. Birinci ayet 11 Eylül'dür. İkinci ayet, 11 Eylül'den beri insanlık genelinde sürmekte olan ayrılma sürecidir; üçüncü ayet ise Pazar yasasıdır. Bu nedenle, 11 Eylül üçüncü meleğin mesajıdır; Pazar yasası da öyledir. İlk üç ayette temsil edildiği üzere, 11 Eylül yaklaşan Pazar yasasına dair uyarıdır ve dördüncü ayetteki diğer ses Pazar yasasıdır. Vahiy on sekizinci bölümdeki ilk ses, yaklaşan Pazar yasasının uyarısıdır ve bu uyarı, Pazar yasasında fiilî bir gerçeklik hâline gelir.

11 Eylül'den Pazar Yasası'na uzanan dönem, Miller'in rüyasındaki alfa "gel ve gör"den omega "gel ve gör"e uzanan dönemle tipolojik olarak örneklendirilir. 11 Eylül ile Pazar Yasası arasında mücevherler, odanın ortasındaki Miller'in masasına konur, etrafa saçılır ve gömülür; ardından "toz fırçası adamı" tarafından eski hâline getirilir. 1840'ta küçük kitapla inen melek, 11 Eylül'de inen meleği temsil eden ilk ve alfa melekti. Bu melek, Yuhanna'ya kitabın tatlı olacağı, fakat acılaşacağı söylendiği onuncu bölümde tanımlanır.

Yuhanna, Milleritler tarafından temsil edilen birinci meleğin hareketini temsil ediyordu; ayrıca yüz kırk dört binin hareketini de gösteriyordu. Her şeyden önce, peygamberlerin daima yaptığı gibi, son günleri temsil ediyordu. Bu nedenle, kitabın önce tatlı, sonra acı olacağı kendisine önceden bildirildi. Milleritler bunu önceden bilmiyorlardı, fakat yüz kırk dört bin bunu bilmekle mükelleftir.

Miller, ilk meleğin habercisi olarak, küçük kitabı yiyen kimsenin başlıca simgesidir. Bir değirmenci olarak görevi buğdayı samandan ayırmak, ardından tahılı una öğütmek ve yenilecek ekmeği yapmaktı. Ekmeği, onu odasının ortasına koyup isteyen herkesi “gelin ve görün” diye çağırarak paylaştı. Fakat meleğin elinden kitabı alanın bir simgesi olarak Miller, Yuhanna’ya benzer şekilde, birinci meleğin ilk günlerinden ziyade üçüncü meleğin son günlerine hitap etmektedir. Rüyasında, mesajını görünmeyen bir el aracılığıyla aldığını bildirerek söze başlar. Vahiy onuncu bölümdeki birinci melek elinde küçük bir kitap tutar, fakat 1840’ın alfasına karşılık gelen omega olan Vahiy on sekizinci bölümün meleğinin elinde bir kitap tasvir edilmez; ve işte Miller’in aldığı kitap budur—görünmeyen bir elden gelen kitap. Miller’in “gelin ve görün”ü 9/11’dir ve kir fırçası olan adamın “gelin ve görün”ü ise Pazar yasasıdır.

Alfa ile omega "gel ve gör" arasında ikinci meleğin mesajı bulunur; zira alfa 9/11 olup bu, on sekizinci bölümün birinci ayetidir; ikinci ayet ise üçüncü ayette nihayete eren ikinci melektir; bu da Pazar kanunu ve omega "gel ve gör"dür. Miller'in rüyasında, 'scatter' kelimesinin yedi kez kullanılmasıyla hem ikinci melek hem de Babil'in düşüşü temsil edilir; aynı zamanda genel anlatı, hakikatin yanılğı tarafından alt edildiğini tespit eder.

Birinci ve üçüncü melekler, sırasıyla 11 Ağustos 1840’ta ve 11 Eylül’de alınması ve yenmesi gereken mesajla indiler. Bu iki tarih Vahiy’in on sekizinci bölümünün birinci ayetine tekabül eder.

Temel hakikatler, 1842 yılının Mayıs ayında, Habakkuk’un iki levhasının alfası olan 1843 tarihli öncü çizelge ile birlikte yayımlandı. 2012 yılında ise, 1842 yılının Mayıs ayına denk düşerek, Habakkuk’un Levhaları yayımlandı.

Millerciler, 19 Nisan 1844’te ilk hayal kırıklığını yaşadılar; bu, tipolojik olarak 18 Temmuz 2020’yi temsil ediyordu. O noktada ikinci melek geldi ve onun gelişi Vahiy on sekizinci bölümün ikinci ayetiyle örtüşüyordu. Bu hayal kırıklığı birinci meleğin sonunu işaretledi. Orada ikinci melek geldi, On Bakire Benzetmesi’ndeki bekleme zamanı başladı. Birinci meleğin tarihi, ikinci meleğin tarihiyle paralel olarak ele alınmalıdır ve bu tarzda uygulandığında, ikinci meleğin gelişi, 1840’ta ve 11 Eylül’de birinci meleğin gelişiyle hizalanır.

1844 yılı 19 Nisanı ile tiplenmiş olan bir bekleme zamanı 9/11’de geldi. 9/11’de İslam’ın dört rüzgarı salıverildi ve ardından dizginlendi. Yuhanna’nın dört rüzgarı, Yeşaya’nın şiddetli rüzgarları ve peygamberlikteki doğu rüzgarıdır; mühürleyen melek ise doğudan yükselir. O yükseldiğinde, Kızkardeş White’a göre dört kez "tutun, tutun, tutun, tutun" diye haykırır. İkinci meleğin gelişiyle başlayan bekleme zamanı, yüz kırk dört bin mühürlenene kadar dört rüzgarın dizginlenmesi olarak temsil edilir.

İlk hayal kırıklığının ardından Samuel Snow, Gece Yarısı Çılgılığı mesajını derlemeye yönlendirildi; böylece 2023 Temmuzundaki çölde haykıranın sesine bir tip oldu.

Exeter kamp toplantısında, yağın imtihanı esas alınarak bakirelerin ayrılışı, Antlaşma Elçisi'nin hizmetiyle uyum içinde, Milleritleri tasfiye etti ve ayrıca arındırdı. Exeter kamp toplantısı mühürlemeyi temsil ediyordu; zira o vakit çalışma, bir gelgit dalgası gibi yahut kudretli bir ordu gibi, 22 Ekim 1844'te üçüncü melek gelene kadar ilerledi. Tarihin anahtarı ayrılıktır.

İkinci melek, gelişinde, ilk hayal kırıklığında olduğu gibi bir ayırma hizmeti icra eder ve bu, 22 Ekim'deki ayrılıkla sona erdi. İki ayrılığın ortasında ikinci meleğin mesajı ilan edildi. İkinci meleğin işi, yağın nihai sınamasına kadar tedricî bir ayrışmadır. Yağın nihai sınaması, üçüncü meleğin turnusol testine götürür. Bu turnusol testi İsa için çarmıhtı; ve "yağ presi bahçesi" anlamına gelen Getsemani Bahçesi, çarmıhın turnusol testinden önce gelmişti; ayrıca bakirelerin yağının sınaması, 1844'te kapının kapanmasından önce gelmişti.

Kadim İsrail için, ardından yargının geldiği son imtihan onuncu imtihandı. Daha sonra çölde ölmeye mahkûm edildiler. İster Kadeş, ister Getsemani, isterse Exeter olsun; iki sınıfın ayrıldığı yargıdan önceki son imtihan, Pazar yasasının kapalı kapı yargısının öncesinde, 2023 sonrasına ait bir nihai imtihanı belirler. O son imtihan mühürlemedir. Son yahut nihai bir imtihan, bir ilk imtihanı ima eder.

2023 yılında, Yahuda oymağının Aslanı elini çekerek gecikmesi gereken görümün mührünü açtığında bekleme dönemi sona erdi. Ardından Samuel Snow'un çalışması başladı.

Birinci ve ikinci meleklerin dönemlerini birbirine paralel olarak hizaladığımızda, bu dönemler, mesajı al ve ye buyruğuna verdikleri karşılık aracılığıyla Tanrı'nın halkını sınavan bir mesajla gelen bir meleğin inişini işaret eder. Ardından temel mesaj kamuya ilan edilir; temel mesaj başarısızlığa uğrayıncaya kadar. Sonra üçüncü melek gelir. Üçüncü meleğin dönemi, MÖ 742'den 723'e kadar olan omega on dokuz yıldır.

1844'ten 1863'e kadar olan dönem ile MÖ 742'den MÖ 723'e kadar olan dönem, birbirine paralel ilerler ve ayrıca birinci ve ikinci meleklerin dönemleriyle de paraleldir. Bu peygamberlik tarihinin dört hattı, 9/11'den Pazar yasasına kadar olan dönemle hizalanır. Bu beş hat, Miller'in alfa "gel ve gör"ünün ve Mesih'in omega "gel ve gör"ünün tarihidir.

Yedinin dört katı

Doğru biçimde anlaşıldığında Levililer 26'da "yedi vakit" dört kez belirtilir ve "yedi vakit", Miller'in ve mesajının bir simgesidir. 1842'de, "yedi vakit" konusundaki Miller'in anlayışı, Kızkardeş White'ın "Rab'bin eli tarafından yönlendirildi" ve "değiştirilmemelidir" dediği 1843 çizelgesinde yerini aldı. Yedi yıl sonra Miller 1849'da öldü; yedi yıl sonra "yedi vakit" mesajı Hiram Edson tarafından kayıtlara geçirildi; ve yedi yıl sonra reddedildi.

1842 yılında Habakkuk'un ilk levhası yayımlandı.

1849 yılında 1843 tablosu üzerindeki "yedi vakit" in alfa habercisi vefat eder.

1856 yılında, 1850 tarihli çizelge üzerindeki "yedi zaman"ın omega habercisi göz ardı edilir.

1863'te Habakkuk'un iki levhası reddedildi ve 1863 tarihli çizelge yayımlandı.

Başlangıçta neşredilen bir İlâhî şema ve sonda neşredilen bir beşerî şema. Ortada ise iki elçi tespit edilir; zira ikinci mesaj daima bir ikileşme arz eder.

Birinci melek

1842 yılında Habakkuk'un ilk levhası yayımlandı.

İkinci melek

1849 yılında 1843 şemasının eski habercisi vefat eder.

1856'da 1850 tarihli çizelgenin yeni habercisi görmezden gelinir.

Üçüncü melek

1863 yılında mesaj reddedildi ve 1863 tarihli çizelge yayımlandı.

Araları yedişer yıl olan eşit aralıklarla, "yedi vakit" in dört sembolünü temsil eden yirmi bir yıllık bir dönem. Alfa mesajı yayımlanır (1842), alfa habercisi vefat eder (1849), omega habercisi görmezden gelinir (1856) ve omega mesajı reddedilir (1863); bunlar sırasıyla 2012'ye, 18 Temmuz 2020'ye, 2023'e ve yakında gelecek Pazar yasasına tipolojik karşılıklar teşkil eder. Miller'in 1849'daki ölümü 18 Temmuz 2020 ile örtüşür. Habercinin kendisi ve mesaj 2023'te diriltildi. Omega mesajının mührü şimdi açılmakta olup onu 1863'ün Pazar yasası izler.

Millerci harekette mesaj tesis edildi ve ardından elçi vefat etti. Paralel harekette mesaj tesis edildi ve ardından mesaj öldü. Mesaj 1856'da ve 2023'te diriltildi. 1863'ün adı "irtidat"tır; Pazar yasasındaki muadilinin adı ise "zafer"dir. 1863'teki irtidat ile Pazar yasasındaki muadilinin zaferinden önce, 1856'nın "yedi vakit"inin doruk taşı mahiyetindeki omega ışığının mührünün açılması, 2023'ten beri olduğu gibi, ortaya konulmaktadır.

Bir sonraki yazıda devam edeceğiz.

William Miller: 1782-1849

William: "irade" ve "miğfer" - "kararlı koruyucu", "azimli muhafız" veya "kuvvetli iradeli savaşçı."

Değirmenci: bir değirmen (özellikle tahılı una öğüten) işleten kimse.

İradesi güçlü muharip

Kutsal Yazıların ilahi otoritesinden kuşku duymaya sevk edilmiş, ancak gerçeği bilmek için içtenlikle arzu duyan müstakim, dürüst yürekli bir çiftçi, Mesih'in ikinci gelişinin ilanında öncülük etmesi için Tanrı tarafından özellikle seçilmiş kişiydi. Diğer birçok reformcu gibi, William Miller de hayatının erken dönemlerinde yoksullukla mücadele etmiş ve böylece gayret

ve kendini inkârın büyük derslerini öğrenmişti. Mensubu olduğu ailenin fertleri, bağımsız, özgürlüğü seven bir ruhla, dayanma gücüyle ve ateşli vatanseverlikle tanınıyordu; bu vasıflar onun karakterinde de belirgin şekilde görülmekteydi. Babası İhtilal Ordusu'nda bir kaptandı ve Miller'ın erken yaşamındaki darlıklar, o fırtınalı dönemin mücadele ve ıstırapları içinde babasının yaptığı fedakârlıklara dayandırılabilir.

Sağlam bir fizikî bünyeye sahipti ve daha çocukluk yıllarında dahi sıradanın ötesinde bir aklı kudrete sahip olduğunu ortaya koydu. Yaş aldıkça bu daha da belirginleşti. Zihni faal ve iyi gelişmişti; bilgiye duyduğu şiddetli bir susamışlık vardı. Üniversite eğitiminin sağladığı imkânlardan yararlanmamış olmakla birlikte, çalışmaya duyduğu sevgi ile özenli düşünme ve derinlemesine tenkit alışkanlığı onu sağlam muhakemeli ve kapsamlı görüşlere sahip bir kişi kıldı. Ahlâken kınanacak hiçbir yönü olmayan bir karaktere ve gıpta edilecek bir itibara sahipti; dürüstlüğü, tutumluluğu ve hayırseverliği sebebiyle genellikle takdir görürdü. Enerjisi ve gayreti sayesinde erken yaşlarda yeterli bir varlık edindi; bununla birlikte çalışma ve inceleme alışkanlıklarını sürdürdü. Çeşitli sivil ve askerî görevleri başarıyla ifa etti ve servet ile onura giden yollar kendisine ardına kadar açık görünüyordu. Büyük Mücadele, 317.

Tanrı bilgisi, zihinsel emek olmaksızın ve insanların ve Şeytan'ın hakikatin öğretilerini saptırmak için kullandıkları samanı hakikatin saf buğdayından ayırabilmeniz amacıyla hikmet için edilen dua olmaksızın elde edilemez. Şeytan ve onun insan işbirlikçilerinden oluşan ittifakı, yanlıgının samanını hakikatin buğdayıyla karıştırmaya gayret etmişlerdir. Biz, gizli hazineyi gayretle aramalı ve beşerî uydurmaları ilahî buyruklardan ayırabilmek için semadan hikmet talep etmeliyiz. Kutsal Ruh, kurtuluş tasarısıyla ilgili büyük ve değerli hakikatleri arayana yardım edecektir. Herkese şunu önemle belirtmek isterim: Kutsal Yazılar'ın gelişigüzel okunması yeterli değildir. Araştırmalıyız; ve bu, kelimenin ima ettiği her şeyi yapmak demektir. Bir madenci, altın damarlarını keşfetmek için yeri iştiyakla araştırdığı gibi, siz de Şeytan'ın insanlardan uzun süredir gizlemeye çalıştığı gizli hazineyi bulmak için Tanrı'nın sözünü araştırmalısınız. Rab şöyle der: "Bir kimse O'nun isteğini yapmak isterse, öğretinin ne olduğunu bilecektir." Yuhanna 7:17, Gözden Geçirilmiş Çeviri.

Tanrı'nın sözü hakikat ve ışıktır; ayaklarınıza lamba olup, sizi Tanrı kentinin kapılarına varıncaya dek yol boyunca attığınız her adımda yönlendirmelidir. İşte bu yüzden Şeytan, Rab'bin kurtardıklarının üzerinde yürümleri için hazırlanmış yolu engellemek adına böylesine canhıraş çabalar sarf etmiştir. Kendi düşüncelerinizi Kutsal Kitap'a taşıyıp, kanaatlerinizi hakikatin etrafında döneceği bir merkez hâline getirmemelisiniz. Araştırmanın eşliğinde kendi düşüncelerinizi bir kenara bırakmalı; alçakgönüllü, boyun eğmiş yüreklerle, benliğiniz Mesih'te gizlenmiş olarak ve içten dua ile, bilgeliği Tanrı'dan aramalısınız. Tanrı'nın açıklanmış iradesini bilmek zorunda olduğunuzu hissetmelisiniz; çünkü bu, kişisel, ebedi esenliğinizi ilgilendirir. Kutsal Kitap, sonsuz yaşama giden yolu bilebilmeniz için bir kılavuzdur. Her şeyden üstün olarak, Rab'bin iradesini ve yollarını bilmeyi arzulamalısınız. Tezlerinizi kanıtlamak için kendi yorumunuza göre eğip bükebileceğiniz Kutsal Yazılardaki ayetleri bulma amacıyla araştırmamalısınız; çünkü Tanrı'nın sözü, bunun Kutsal Yazıları kendi yıkımınız için çarpıtmak olduğunu ilan eder. Her türlü önyargıdan kendinizi arındırmalı ve Tanrı'nın sözünü incelemeye dua ruhuyla yaklaşmalısınız. Review and Herald, 11 Eylül 1894.

William Miller, Massachusetts eyaletinin Pittsfield kentinde doğdu. Örgün eğitimi yalnızca on sekiz aydan ibaretti; ancak güçlü okuma alışkanlığı sayesinde kendi kendini yetiştirdi. Ayrıca erken yaşta yazmaya başladı; şiirler kaleme aldı ve günlük tuttu. Okuduğu eserler, onu deizm doğrultusunda etkileyen inançsız yazarlarla tanıştırdı. Yirmili yaşlarının sonlarında sulh yargıcı oldu ve 1812 Savaşı'nda savaştı. Bu çatışma sırasında yaşadığı çeşitli tecrübeler zihnini kişisel bir Tanrı'ya yöneltti. 1816'ya gelindiğinde iman etmişti ve Kutsal Yazıları ciddiyle incelemeye başladı. Şöyle yazdı: "Kutsal Yazılar... sevincim oldu ve İsa'da bir dost buldum."

Kehanetler üzerine yaptığı çalışmasında, 1818 yılına gelindiğinde, İsa'nın dönüş zamanının 'yaklaşık 1843' olduğu sonucuna vardı. 1831'de, bunu yapması yönündeki güçlü bir kanaat ve ilahi takdirin rehberliği üzerine, çalışmalarını küçük toplantılarda alenen paylaşmaya başladı. 1839'da, tanınmış bir editör olan J. V. Himes ile tanışmasının ardından, büyük şehirlerde geniş kalabalıklara vaaz etmesinin yolu açıldı. Pek çok kimsenin muhalefetine rağmen, onun vaazları ve Advent mesajını benimseyen diğerlerinin vaazları önemli bir etki yaptı; Mesih'in yakında gelişine iman edenlerin sayısı 100.000'e kadar ulaştı. Ellen Harmon, on iki yaşındayken, 1840 yılının Mart ayında Maine'in Portland kentinde onu dinledi. Şöyle aktarmıştır: "Bay Miller, kehanetleri, dinleyicilerinin yüreklerine kanaat telkin eden bir kesinlikle takip etti. Kehanet dönemleri üzerinde durdu ve konumunu güçlendirmek için birçok delil getirdi. Ardından, hazırlıksız olanlara yönelik vakur ve güçlü çağrılarını ile uyarıları, kalabalıkları adeta büyülenmişçesine tuttu." Life Sketches, 20.